

PICTURA CATEDRALEI „POGORÂREA SFÂNTULUI DUH” DIN RĂDĂUȚI

Duminică, 9 mai 2021, aflându-mă într-o deplasare turistică și documentară în Țara de Sus a Moldovei (Bucovina istorică), am avut onoarea și bucuria de a trece pragul Sfintei Catedrale „Pogorârea Sfântului Duh” din municipiul Rădăuți.

Este bine cunoscut faptul că, odată cu trecerea anilor, mulți dintre noi avem tendința de a reevalua anumite fapte, evenimente, obiective și locuri din trecutul nostru, de data aceasta din perspectiva experienței dobândite, a cunoștințelor acumulate, precum și a semnificațiilor pe care le atribuim secvențelor de viață pe care le-am trăit.

Așa s-a întâmplat și în cazul acestui sfânt lăcaș de veghe creștin-ortodoxă ridicat după Marea Unire pentru a străjui ca altar de credință românilor din această parte de țară, aflați între 1774 și 1918 sub stăpânire străină și neavând voie să construiască biserici din piatră.

Catedrala din Rădăuții Sucevei se alătură celor din Cluj-Napoca (ridicată între anii 1920-1930), Târgu Mureș (1925-1934) și Timișoara (1936-1941) și, împreună, ne transmit nouă, celor de astăzi, mesajul dăinurii românești în provinciile ce au avut de suferit, secole de-a rândul, încercările Istoriei și care au revenit la Țara-Mamă în astralul an 1918.

Construit cu numeroase dificultăți, între anii 1927-1961, noul și impresionantul sfânt lăcaș din

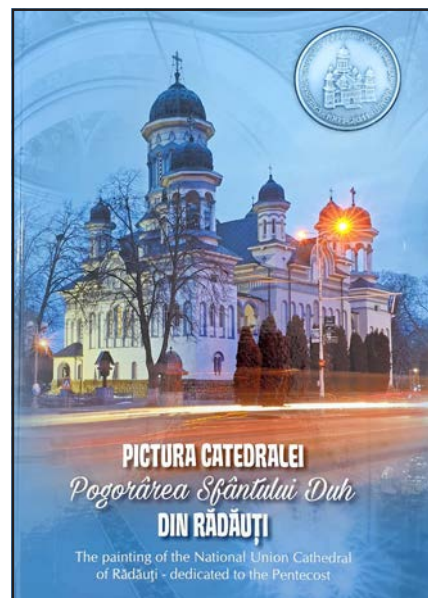
Rădăuți se voia un simbol al unității naționale care să amintească peste veacuri de Unirea Bucovinei cu România din 15/28 noiembrie 1918 și, totodată, să răspundă cerințelor liturgice, întrucât Biserica „Bogdan Vodă”, vechea Catedrală Episcopală, devenise de mult timp neîncăpătoare.

Edificiul monumental, cu o arie de 550 mp, lungime de 60 m și o înălțime de 55 m, având planul specific stilului bizantin, cu trei nave, adaptate cerințelor cultului ortodox, o turlă grandioasă sprijinindu-se pe patru pandativi puternici și două turle clopotniță, a fost ridicat în faza „la roșu”, între anii 1927 și 1941, cu resurse financiare și materiale din Fondul Religionar al Bisericii Ortodoxe din Bucovina și donații și, surprinzător, a fost finalizat, în perioada 1955-1961, cu sprijinul autorităților comuniste din acele vremuri.

Proiectul a fost întocmit de renumitul arhitect Mihail Penkovski, primul arhitect al Catedralei, și finalizat de Constantin Popadiuc, cel de-al doilea arhitect al sfântului lăcaș.

Pictura Catedralei, de o certă valoare artistică, a fost realizată în perioada august 1959 - noiembrie 1960 de către Iosif Keber din Târgu Jiu, în calitate de coordonator, având drept colaboratori pictorii Gheorghe Teodorescu Romanai, Ioan Taflan, Stan Hermineanu și Adrian Keber.

Lucrările de restaurare a

picturii au fost reluate, continuate și finalizate în 2016 de celebrul pictor Mihail Moroșan, astfel încât întreaga suprafață interioară a Catedralei a devenit „cerul pe pământ”.

Acum 60 de ani, la 28 mai 1961, în Duminica Rusaliilor, hramul acestui sfânt lăcaș, vrednicul de pomenire lăcaș Moisescu, mitropolitul Moldovei și Sucevei, patriarhul de mai târziu (1977-1986), înconjurat de cler și popor mult, târnoșea Catedrala „Pogorârea Sfântului Duh” din Rădăuții Voievodali. Era, după cum se știe, în plină perioadă comunistă, o vreme potrivnică Bisericii și credinței Neamului, și totuși Mitropolitul lăcașului avea îndrăzneala să târnoșească un edificiu ecleziastic de excepție – Monumentala Catedrală din Rădăuți.

Îndemn și recomand ca atunci când drumurile ne vor duce sau readuce prin Țara de Sus a Moldovei, să trecem și pragul Catedralei „Pogorârea Sfântului Duh” din Rădăuți! Aici îl vom cunoaște pe vrednicul preot paroh Neculai Virtea, care a continuat, cu credință și devotament, împreună cu toți cei care i-au fost alături, opera înaintașilor săi și a finalizat lucrările de restaurare a sfântului lăcaș.